

Može i bez nasilja

Cilj radionice: naučiti kako riješiti problem i donijeti pravilnu odluku o rješavanju problema uvažavajući međusobne osjećaje

Vrijeme: 1. školski sat

Uzrast: 9-10 godina

Dimenzije GOO: LJUDSKO PRAVNA DIMENZIJA

Ključni pojmovi: prava, odgovornosti, ravnopravnost, učenik građanin razreda i škole; ponižavajuće i nepošteno ponašanje, dostojanstvo osobe

Obrazovni ishodi:

- objašnjava važnost suradnje, solidarnosti i aktivnog zalaganja za pravdu u suzbijanju isključenosti;
- preuzima odgovornost za svoje postupke
- pokazuje privrženost načelima dostojanstva svake osobe, ravnopravnosti, pravde i uključenosti svih

DRUŠTVENA DIMENZIJA

Ključni pojmovi: kontrola emocija, sukob

Obrazovni ishodi:

- zaključuje o važnosti nenasilne komunikacije za osobni uspjeh u školi i kvalitetan život u zajednici

Provođenje radionice:

Uvodna aktivnost

Zadatak je učenika napisati u paru neku situaciju kada ih je netko zadirkirao i kako su se pritom osjećali. Nekoliko učenika čita što su zapisali, a jedna djevojčica i jedan dječak zapisuju negativne emocije na ploči razvrstavajući ih prema spolu.

Glavna aktivnost

1. Postavljanje problema

Čitanje teksta Proljetne suze Sanje Polak (iz „Mali Jan ima plan“)

2. Analiza problema

Kratka analiza teksta (likovi, događaji, emocije)

3. Definiranje nasilnog i nenasilnog rješenja

Na koje je načine Jan riješio problem s Matijom

nasilno

nenasilno

4. Analiza emocija

Kako se Jan osjećao kad je nasilno, a kako kad je nenasilno riješio problem

	NASILNO RJEŠAVANJE SUKOBA	NENASILNO RJEŠAVANJE SUKOBA
NACIN RJEŠAVANJA	tuča, šakama	pismom
OSJEĆAJI	tužan, uplakan, povrijeđen	uzbuđen, sretan, zadovoljan
RJESENJE PROBLEMA	-	+

5. Pronalaženje nenasilnih rješenja za svakodnevne situacije

Vraćanje na uvodni dio – koje su emocije iskazale djevojčice, a koje dječaci u situacijama kada ih je netko zadirkivao, vrijeđao,...

Ima li sličnosti u emocijama koje nas obuzimaju kad nas netko „gnjavi“

Na koje nenasilne načine biste riješili neke od onih situacija koje smo čuli na početku sata?

Završna aktivnost

Popunjavanje evaluacijskog upitnika

Naziv radionice: _____

1. Današnja radionica mi je bila:

Interesantna i
Poučna

dobra

prihvatljiva

ne baš dobra

dosadna

2. Sudjelovala / sudjelovao sam:

jako dobro

dobro

malo

ne baš

nimalo

3. Naučila / naučio sam i zapamtiti ću:

4. Razmislit ću o:

5. Znam da dobro postupam jer:

6. Promijenit ću svoje ponašanje u situaciji kada:

JA SAM: _____

Nadnevak: _____

Autor radionice:
Brankica Bečirević
(prema priručniku Zdravstvenog odgoja)

Proletne suze

Sunce je veselo sjalo, ptice su veselo cvrkutale, trava je veselo mirisala. Jan je tužno otvorio vrata svoga stana. Tužno je spustio torbu, tužno je odložio jaknu i tužno je pozdravio svoju mamu:

- Bog, mama!

Janova dobra mama vidjela je da je Jan tužan.

- Što je bilo, Jane?

- Ništa! Potukao sam se s Matijom.

- I to je tebi ništa?

- Ma, baš me briga...

Janova mama vidjela je suze u Janovim obrazima.

- Pa ti plačeš!

- Ne plačem. Dečki ne plaču.

- Ma tko to kaže? Plač je normalna ljudska pojava.

- Ja ne plačem i gotovo!-viknuo je Jan, lupio nogom o pod i obrisao suze s lica.

- Što se dogodilo?

- Matija je glupan prve klase. Budala jedna glupa...suze su i dalje curile Janovim licem.

- Pa, nemoj tako! Što je bilo? Hajde, smiri se i ispričaj mi.

Jan je obrisao suze i obećao si da su to zadnje suze u njegovu životu.

Pokušao se smiriti. Počeo je svoju priču:

- Bili smo pred školom. Učiteljica nam je pokazala proljetnice u školskom cvjetnjaku. Pokazivala nam je i mladu travu. Sve je bilo tako lijepo i toplo. A onda je glupi Matija počeo gaziti travu i skakati kao lud. Kažem ja njemu: "Ne gazi travu, to je boli." - A on meni: "Što te briga. Ne boli tebe." To me je jako razljutilo i da mu pokažem kako travu boli kad staneš na nju, stao sam na njegovu nogu.

- A jooooj! – zgrozila se Janova mama.- I što je dalje bilo?

- Onda mi je Matija rekao da sam težak i glup kao slon i gurnuo me svom snagom u travu. Pao sam i jako je boljelo. Ali, ipak sam ustao i pravio se da mi nije ništa. Gurnuo sam i ja Matiju. A onda je Matija meni opalio šamar. Zamisli, mama, pljusku!

- Strašno – rekla je mama. – I što je dalje bilo?

- Onda sam ja njemu opalio šamar.

- Pa niti valjda?

- Jesam! I sad mi je žao. I žao mi je što sam se potukao s Matijom. Vidio sam ja, i Matija je otišao kući plačući. I što ću sad?

Matija mi je bio najbolji prijatelj. A sve zbog zelene trave koju sam htio obraniti od njegovih nogu.

- Želio si dobro, a dogodilo se zlo. Valja ispraviti na dobro- rekla je mama.

- Ali kako?

- Razmisli i sam riješi svoj problem- rekla je mama i otišla na balkon zaliti posađene jaglace.

Jan je ponovno malo zaplakao, onda prošetao dnevnim boravkom, kuhinjom, spavaćom i svojom sobom. Prestao je plakati. Sjeo je na krevet, razmišljao, razmišljao, podigao palac lijeve ruke i rekao:

- Mali Jan ima plan!

Uzeo je papir i plavi flomaster i napisao:

Dragi Matija! Baš smo bili glupi. Predlažem da se pomirimo. Trava i dalje raste. Bilo bi u redu da smo mi i dalje prijatelji. Ako se hoćeš pomiriti, zaokruži da.

DA

Oprosti.

Tvoj prijatelj Jan.

P.S. Pismo s odgovorom ubaci u moj poštanski sandučić.

Jan je uzeo pismo i otrčao do Matijina stubišta. Ubacio je pismo u Matijin poštanski sandučić. S nestrpljenjem je čekao Matijin odgovor. Svakih sat vremena silazio bi do svog poštanskog sandučića. Treća sreća!, pomislio je Jan kad se treći put spustio pogledati poštanski sandučić.

- Sreća! – uzviknuo je ugledavši Matijin odgovor.

- Znao sam!

Potrčao je stubama do stana i povikao:

- Mama, Matija je zaokružio DA!

- Znači, i dalje ste prijatelji! Super! – rekla je veselo mama i bila ponosna na Jana koji je bez njezine pomoći riješio svoj veliki problem. A Jan si je obećao da se nikada više neće potući s prijateljem, čak ni zbog mirisne, svježije proljetne trave, za koju je Matija obećao da će je ubuduće čuvati poput Jana.

Sanja Polak

